

Tématem této rigorózní práce je „Směnka podle české a anglické právní úpravy“. Jak již sám název této práce napovídá, budu se v této práci zabývat směnkami vystavenými podle české nebo anglické právní úpravy. Směnečné právo a směnka obecně je oblastí velmi širokou pro komplexní zpracování, a to i pouze v rámci jediného právní řádu, proto si v této práci v žádném případě nekladu za cíl obsáhnout celou právní úpravu týkající se směnečného práva v rámci českého a anglického právního řádu. Pokusím se tedy pouze přiblížit historický vývoj směnečného práva jak v Česku, tak i ve Velké Británii, resp. Anglii, dále se pokusím charakterizovat pojem směnky podle obou právních řádů. Další oblastí směnečného práva, kterou budu podrobněji ve své práci rozebírat, je vylíčení jednotlivých obsahových náležitostí směnek, účastníci směnečných vztahů a také převody směnek.

V rámci tohoto svého „pojedení“ o právu směnečném se pokusím zaměřit se na shody a rozdíly mezi oběma právními úpravami s tím, že jako první budu rozebírat směnečné právo české a na druhém místě právo anglické právě s poukazem na shodné a rozdílné rysy obou právních úprav.

Na tomto místě považuji za nutné zmínit se o důvodech, které mě vedly k výběru těchto dvou právních úprav směnečného práva. Pro směnečné právo české jsem se rozhodla, protože jeho úprava je mi ze všech právních úprav úplně nejbližší, a to i vzhledem ke skutečnosti, že jsem na téma „Pojem a druhy směnek“ psala svou diplomovou práci, ale můj zájem o směnečné právo vychází i z mého profesního zaměření, právě v budoucnu bych se ráda věnovala obchodnímu právu, zejména pak oblasti práva cenných papírů, kam nepochybně patří i směnka a její právní úprava. Českou právní úpravu směnečného práva jsem si též zvolila jako typického zástupce právního řádu, ve kterém je právo směnečné založeno na Ženevských dohodách z roku 1930.

Anglický právní řád jsem si zvolila právě jako protipól k českému právu směnečnému, jako právní řád, který je založen v úpravě směnečného práva na odlišných pramenech než jsou právě Ženevské dohody z roku 1930. Anglickou právní úpravu jsem si vybrala i z důvodu, že se ve své praxi občas setkám právě se směnkou vytvořenou podle anglické právní úpravy, ale z těchto zkušeností jsem příliš nedokázala pochopit, proč jsou oba systémy směnečného práva, tj. systém ženevský a systém anglosaský, natolik odlišné, aby nebylo možné úpravu směnečného práva nějakým způsobem unifikovat. Doufám proto, že mi tato práce pomůže pochopit nejen odlišnosti obou právních řádů, resp. právních systémů, ale též doufám, že znalosti a zkušenosti získané při vypracování této práce najdou v mé budoucí právní praxi uplatnění.